

خانواده قرآنی در دیدگاه مقام معظم رهبری

گردآوری:

شایسته غلامعلی دهکردی

از مرکز تحقیقات

حیات طبیه اصفهان

مقدمه ●

در این مقاله به موضوع خانواده‌ی قرآنی با کلید واژه‌هایی همچون [ازن رکن اساسی خانواده]، [ازن مریبی و سازنده عواطف و اخلاق]، [اهمیت خانواده]، [عشق و محبت مبنای روابط زن مرد در خانواده]، [امسؤولیت مهم همسران]، و [حسن تبعیل و شوهرداری] پرداخته شده است، که از مجموعه سخنرانی‌های مقام معظم رهبری با نگرش قرآنی گردآوری شده است.

● زن و گن اساسی خانواده

«خداوند متعال زمانی که انسان را آفرید تنها رهایش نکرد و برای آرامش و سکونتش جفتی نظیر خودش آفرید، تا این دو کنار هم به آرامش برسند و ادامه‌ی حیات نمایند. پس باشریک قرار دادن برای او کانونی را فراهم نمود که تشکیل شده بود از دو انسان زن و مرد تا به یکدیگر کمک نمایند و بتوانند هستی بخش انسان‌هایی دیگر باشند. پس این اجتماع کوچک را خانواده نامید و او لیین اجتماع کوچک بوجود آمد و عنصر اصلی در خانواده را زن قرار داد؛ چرا که هر چند در خانواده و آرامش و سکونی که در فضای خانواده است به برکت زن و طبیعت زنانه است و ما چه بخواهیم و چه نخواهیم این جنس زن است که باید جنبه لطف و آرامش و رحمت و سکون را در خانواده و جامعه تأمین کند.»

خداوند متعال گوهر زن را چنین آفریده است که هم خانواده و هم مرد به آن احتیاج دارند.

«گن اساسی و رئیس حقیقی خانه زن است نه مرد. هر گاه در خانواده زن کنار رود، بعيد است بتوان آن خانواده را حفظ نمود. هرگاه در خانواده مقام زن متزلزل شود، هیچ چیز آن خانواده بر جای خودش قرار ندارد.»

«خداوند به هر یک از زن و مرد در خانواده سهم خاص و کمیت خاصی بخشیده نوع اثر بخشی زن در خانواده که همان تولید مثل و تکثیر آن است را از خصوصیت منحصر به فرد زن قرار داد و در این ارتباط مرد نقش کمتر و زن نقش بیشتر و طولانی‌تر را دارد.»

«بنابراین در وجود زن عواطف و احساسات سرشاری قرار دارد تا مسؤولیت بزرگی را به او واگذار نماید که مطابق با فطرت اوست و به واسطه‌ی آن وظایفی را در خانواده بر عهده‌اش نهاد که بسیار حساس و مهم است.

وظایف او را در خانواده یکی تربیت فرزند، هدایت و تقویت روحی

شوهر و دیگر گرم نگه داشتن کانون خانواده قرار داد. چرا که کانون خانواده جایی است که باید در آن عواطف و احساسات وجود داشته باشد و رشد و بالندگی پیدا کند. عواطف و احساسات محتاج یک محور اصلی است که آن خانم خانه است و بدون آن، خانواده شکل بدون معنای خواهد داشت.

● زن هربی و سازنده عواطف و اخلاق

«هنر زن این است که اگر به خانواده پایبند شد و علاقه نشان داد و به تربیت فرزند اهمیت داد و آنان را در آغوش خود شیر داد و بزرگ کرد، برای آنها آذوقه های فرهنگی؛ قصص، احکام، حکایت های قرآنی، ماجراهای آموزنده فراهم کرد و هر فرصتی به فرزندان خود مثل غذای جسمانی، غذاهای معنوی چشانید، انسان ها در جامعه بالند و رشید خواهند شد. یکی از مهمترین سازنده کی ها؛ سازنده انسان است. نه فقط سازنده کی جسم انسان بلکه سازنده عواطف و اخلاق انسان و این بزرگترین و با ارزشترین کار زن است.»

«از مهمترین کارهای زنان تربیت فرزندان و نیز تقویت روحی شوهران، برای ورود در میدان های بزرگ است.

● اهمیت خانواده:

« خداوند متعال قطره ای از محبت بی پایانش را ارزانی مادران کرد، تا فرزندان خود را در آغوش پر از مهر و محبت خود گیرند و با عواطف، توجه صحیح، بادل دادن و رعایت و دقت، آن چنان آنان را تربیت کنند که این موجود انسانی چه دختر و چه پسر وقتی که بزرگ شد و در جامعه پنهاد، از لحاظ روحی یک انسان سالم، بدون عقد، بدون گرفتاری، بدون احساس ذلت، بدون بدعت ها و فلاکت ها و بلایایی که امروز نسل های جوان و نوجوان غربی در اروپا و آمریکا بدان گرفتارند بار آمده باشد. زنانی که به خاطر فعالیت های خارج از خانواده از آوردن فرزند استنکاف می کنند، برخلاف طبیعت بشری و زنانه ای خود اقدام

می‌کنند.»

«زن در خانواده در ارتباط با فرزندان از حق بیشتری بهره مند است، زیرا زحمت بیشتری را متحمل می‌شود و بر اساس عدل الهی ارزش حق بالاتری نیز به او تعلق دارد.»

«هر گاه زنان ما در اجتماع نیز بخواهند فعالیتی داشته باشند و نقشی ایفاء نمایند، باید در نظر داشته باشند که طبیعی‌ترین و فطری‌ترین کار برای آنها اول اداره کردن همسر و فرزندان است.»
بنابراین در همه حال باید فعالیت‌ها و کارهای اجتماعی شان را با حفظ جنبه‌ی مادری‌شان بگذارند؛ چرا که زن موجودی است که مایه اصلاح جامعه و پرورش انسان‌های والا است. «پس زنان در همه طرح‌هایی که در زندگی دارند باید خانواده میناباشند و سهم خانواده و خانه را در نظر گیرند.»

«پس هر گاه در یافتن که فعالیت‌های اجتماعی باعث ضربه خوردن به خانه و خانواده می‌شود، باید در مورد آن تجدید نظر نمایند. از این رو اگر زن بزرگترین متخصص پزشکی و یا هر رشتہ دیگر باشد، ولی زن خانه نباشد ناقص است.» «پس زن در نگاه نخستین، بزرگترین و اوّلین مسؤولیت اداره‌ی کانون گرم خانواده را که آن را پایه تشکیل اجتماعی خودمان می‌دانیم بر عهده‌ی دارد که این بر عهده‌ی مرد نیست، چرا که از عهده‌ی این کار بر نمی‌آید.»

«زنانی که فرزند و تربیت فرزند و شیردادن در آغوش پر از مهر و عطوفت خود، بزرگ کردن او با مهر و محبت را برای کارهایی که خیلی متوقف به وجود آنها هم نیست رها می‌کنند و خود را از چنین موهبت الهی محروم می‌کنند، اشتباه می‌کنند و با این کارهای به ضرر فرزندانشان هم به ضرر خودشان و هم به ضرر جامعه اقدام کرده‌اند.»

«ارزش زن به این است که بتواند محیط زندگی خود را برای خود و برای مرد و فرزندان یک بهشت، یک مدرسه، یک محیط و یک جایگاه عروج به معارف معنوی و مقامات معنوی تبدیل کند و آن وقتی که وظیفه‌ی او ایجاد می‌کند، بتواند در سرنوشت جامعه، نقش ایفا کند و فرزند

و شوهر خود را با استفاده از جانبه‌ای که خدای متعال در وجود آن گذاشته است، در آن راهی که مطلوب است سوق دهد.»

● عشق و محبت مبنای روابط زن و مرد در خانواده

خداؤند ناز را در وجود زن و نیاز را در وجود مرد قرار داد. زن همیشه در گرو محبت مرد است و او را تکیه گاه خود می‌داند و مرد از اینکه تکیه گاه زن است و خود را حامی او می‌بیند، احساس بزرگی و قدرت می‌نماید.

«پس طبع و نیاز عاطفی و روحی زن این است که به یک شوهر با محبت، به یک تکیه گاه مطمئن عاطفی و روحی که شوهر و مرد اوست احتیاج دارد.»

«رابطه‌ی درست زن و مرد، رابطه مودت و رحمت است؛ رابطه‌ی دوستی، مهربانی، و به هم عشق ورزیدن.

عشق ورزیدن همراه با خشونت مورد قبول نیست. مهربانی بدون محبت هم مورد قبول نیست» زن و مرد باید در محیط خانه به یکدیگر عشق بورزنده و ابراز محبت نماید تا فرزندان نیز در کانون خانواده، درس عشق ورزی و محبت را بیاموزند تا در آینده‌ای نزدیک با قلبی پر از مهر و محبت وارد جامعه شوند و بتوانند روابط عاطفی سالم با افراد جامعه برقرار نمایند. پس روابط زن و مرد روابطی است بسیار دقیق؛ چراکه خانواده یک مدرسه است که فرزندان خانواده که شاگردان این مدرسه‌اند از پدر و مادر خود که معلمان آنند الگو می‌گیرند.

«لذا زن و مرد در محیط خانه نیز باید این را در نظر بگیرند و علاوه در بر ابراز مهر و محبت، با یکدیگر همکاری و همیاری داشته و در حل امسائل و مشکلات با هم همکاری نمایند تا فرزندان هم آن را فراگیرند و در سختی‌ها و مشکلات به یکدیگر کمک نمایند.»

«زن و مرد باید محیط خانه را به محیطی که در آن محل حل مشکلات، رفع خستگی‌ها و محل آرامش برای تمام افراد خانواده است، تبدیل کنند.»

● مسؤولیت مهم همسران فعالان فرهنگی

«مبنای رابطه‌ی زن و مرد در خانه باید همکاری و همیاری باشد. خانم‌هایی که شوهرانشان فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی دارند باید در نظر داشته باشند که خداوند یکی از مهمترین و شریف‌ترین شغل‌های این روزگار را بر عهده‌ی آنها نهاده است، شغلی شرافتمدانه همراه با مسؤولیت، همراه با خطر و زحمت بدون پاداش چندان قابل توجه. بنابراین کار این‌ها پیش خدا عزیز است. و همراهی و کمک به اینها افتخار است. این را با همین نیت باید دریافت، عمل نمود. با این نیت که مردی که همسر اوست، دوران جوانی خود را در راه خدمای گزارند، پس هر چه به او خدمت کند در راه خدا خدمت کرده است و این فقط با یک حیزندگی زناشویی ساده نیست، بلکه زندگی زناشویی میدان خدمت هم هست. بنابراین هم به اجر الهی امیدوار باید بود و هم قدر این فرصت را باید داشت».

«همسران مرد‌هایی که وظایف خطیر را بر عهده دارند، قدر همسران خود را بدانند و به آنها افتخار کنند؛ چرا که اینها جزو بهترین مردمان امروز کشور ما هستند.»

«چرا که وقتی انسان می‌بیند جماعتی فقط به فکر منافع شخصی خودشانند و از هر راهی شد، دروغ، تقلب، تملق، حق و ناحق کردن، پیوستن به این جناح آن جناح، حرف زدن بر طبق میل دل یک‌آدم ناحق و با انواع و اقسام کلک‌ها می‌خواهند سودی را به سوی خود سازیز کنند، در چنین فضایی وقتی مردی شغلی را انتخاب می‌کند که احساس می‌کند با آن شغل وظیفه‌ای را انجام می‌دهد، این شغل و این انسان هر دو شرافتمند و بخصوص و وقتی این وظیفه خطیر و دشوار هم باشد، همسری این مرد افتخار دارد و قدر این مرد‌ها و این شغل‌ها و احیاناً این سختی‌ها را باید داشت و واقع بود آن چیزی که گرد وابستگی و غبار فرسودگی و ذلت را از چهره یک ملت پاک می‌کند و می‌سترد، بودن چنین مردانی در میان آن کشور و آن ملت است.»

● حسن تبع

«هر تلاشی که یک مرد در میدان‌های مختلف انجام می‌دهد، به میزان زیادی مرهون همکاری؛ همراهی؛ صبر و سارگاری همسراوست. همیشه این طور بوده است. در حدیث آمده است «جهاد المرأة حسن التَّبَعُّل» حسن تبع‌ل یعنی چه؟ عده‌ای خیال‌می‌کنند جهاد زن این است که فقط وسایل راحتی مرد را فراهم کند. حسن تبع فقط این نیست، این جهاد نیست، جهاد این است که زنان مبارز، مؤمن و فداکار وقتی شوهرهایشان مسؤولیت‌های سنگینی دارند این سنگینی که به میزان زیادی روی دوش آنها می‌افتد را تحمل نمایند. هر گاه مرد در محیط خانه وارد می‌شود و اثر خستگی با بدآخلاقی، با بی حوصله‌گی ناشی از محیط کار، به داخل خانه منعکس می‌شود، این زن اگر بخواهد جهاد کند، جهاد او این است که با این رحمت‌ها بسازد و آنها را برای خدا متحمل نماید. این رحمت‌ولویک لحظه یک ساعتش را هیچ‌کس نفهمد، نزد خدای متعال اجر دارد.»

«مردم عادت کرده‌اند که خیال‌کنند رحمت چیزی است که انسان با بازو و بدن و جسم خود انجام می‌دهد، نمی‌دانند رحمات روحی و عاطفی گاهی سنگین‌تر است.»

«پس مردان که در جامعه وظایف سنگین و گاهی خطیر دارند، باید در نظر داشته باشند که اگر موقفيتی به دست می‌آورند، سهم همسرانشان در این موقفيتها چشمگیر است و اگر پیش خدا اجرى داشته باشند، حداقل نصفش سهم همسرانشان است. چراکه کارهایی که آنان در جامعه انجام

می‌دهند، مورد توّجه و در مقابل چشم‌های بندگان خدادست و چون همه می‌بینند از آنان قدردانی و ستایش و تعریف می‌کنند ولیکن همسران آنها که با همراهی، مُحبّت، وفاداری و رفاقت صمیمانه ای که با مردان خود داشته‌اند از این سهم بی نصیب هستند. بنابراین به همان اندازه که از چشم‌ها پوشیده است از اجرهای دنیوی و ظاهری هم بی بهره است، اماً به همان اندازه اجر آنان پیش خدای متعال بیشتر و محفوظ است، چراکه خدای متعال در قرآن فرموده است: «لَا يَخْفِي عَلَيْهِ خَافِيَهٖ» هیچ چیز از او پوشیده نمی‌ماند و او ناظر اعمال همه‌ی انسانهاست. پس هر چه اعمال از چشمان بندگان پوشیده باشد، اجر آن در پیشگاه خداوند بیشتر خواهد بود»